

erfen akker

Gewillig ploegen in maagdelijk land

Kiberege 4 september 1980

Het begint er hier steeds meer de schijn van de krijten dat het op een echte boerderij gaat lijken. Dag in dag uit brommen de trekkers door het maagdelijk land. Het ontbossen was het meest spektakulaire werk, maar nu is toch het ploegen van deze nieuwe grond ook een aantrekkelijk gebeuren. Het gaat niet hard, maar wel gestaag. We beschikken op dit moment over twee vierschijve Ransomes ploegen. Een daarvan gebruiken we maar met drie schijven omdat een gewone Ford 6600 die vier schijven niet de baas kan. Een County trekker speelt echter met zo'n ploeg. We hebben weliswaar twee County's maar één van die vierwielangedreven trekpaarden hebben we voor het grote egaliseerapparaat staan. Nou is ploegen in dit nog ruwe land bepaald geen baantje dat zonder problemen verloopt. 't Ligt er ook niet allemaal even netjes bij. Dat kan ook niet, want we werken tussen de rijen met onwortelde bomen die om de zestig meter in de velden liggen om te drogen. Vooral in het begin hadden we erg veel last van het half verbrande gras. Sommigen onder ons in het team konden de verleiding niet weerstaan en hebben in bepaalde blokken vroegtijdig de brand gestoken. Al het gras was toen nog niet voldoende verdroogd en het gevolg is dan dat lang niet al die troep verbrand. Wat er overblijft is ook te weinig om later nog eens te branden, maar wel te veel om tot een net

wordt opgewerveld en drijft in hun gezichten. Nu zijn ze allemaal van nature al redelijk zwart, maar na een half uur ploegen zijn ze werkelijk roetzwart. Gelukkig hebben we een poosje geleden genoeg stofbrillen ontvangen. De mannen hebben nu prima werkschoenen, een helm en een mooi werkpak gekregen en ze voelen zich de koning te rijk. In dat eerste enthousiasme en de dankbaarheid voor dat alles na een lange tijd van armoede, willen de mannen tot

grond zien uitstekend en gewillig ploegen. De schijven bijten lekker diep en nu na de maanden zonder regen is die bovenlaag zeer droog. Grote stofkolommen verzellen de ploegen. Vanaf onze veranda kunnen we tijdens het koffiedrinken wel bekijken of ze nog aan de gang zijn, want wanneer er geen stof te zien is, dan is er wat aan de hand. Pas tegen eind oktober en zelfs in november gaan we trachten om de gerooide bomen te verbranden. Hoe langer die in de wiersen kunnen drogen des te gemakkelijker zullen ze branden. Wanneer dat allemaal ook in as is opgegaan, kunnen we die stroken tenslotte nog ploegen en pas dan komt er zicht op de blokken. De sloeten liggen er allemaal al in, maar op het ogenblik valt dat door die losse rommel op het land nog niet op.

We hebben trouwens om te ploegen nog een ander paradepaard op stal staan. Een Amerikaanse Rome ploeg, met 28 zeventig centimeter doorsnee gekartelde schijven, in off-set geplaatst. Dat apparaat moet door een Cat D6 worden getrokken. We hebben er een zestig hektare meegeploegd nu. De Cat kan het in zijn tweede versnelling vol gas gemakkelijk aan. Toch heeft die sterke ploeg een zwak punt, want tot tweemaal toe nu is het oog van de trekhaak gebroken. De eerste keer redde de extra veiligheidsketting de rubberlangen van de hydraulische ci-

linder. De tweede keer brak ook de ketting en knapten de slangen, want de chauffeur van de Cat had de breuk niet direct in de gaten. Voor alle zekerheid hebben we nu een stuk zeeschil ankerketting als veiligheidsgebruik. Zo'n Rome is een echte ontginningsploeg. Het enige nadeel is dat er met zo'n ding geen achtergeleven obstakel een bamboestok te zetten. De bulldozers zijn op het ogenblik echter alle drie volop bezig met het graven van de grote hoofdwatergangen en hebben absoluut geen gelegenheid om nog te ploegen. Misschien dat we als het nodig is straks ook de nacht gaan gebruiken om te werken. Dat moeten we echter maar tot het laatste bewaren want laten we eerlijk zijn de nacht is voor het ongedierte. Wel willen we van de week proberen of het mogelijk is om het ruwe graafwerk voor de watergangen 's nachts te doen. Als dat zou lukken dan zou dat een flinke slok op een borrel gaan schelen. De watergangen hebben de voorrang, want zonder ontwatering, geen mais. We zijn ook aan het informeren om een bulldozer tijdelijk bij te huren, maar dat is in dit gebied zoeken naar een speld in een hooiberg. We gaan maar rustig verder, ook al ploegen ze nog een beetje krom. Ook met een bochtje komen we er wel. Recht door zee dat is mogelijk, maar door een ontginning is het moeilijk.

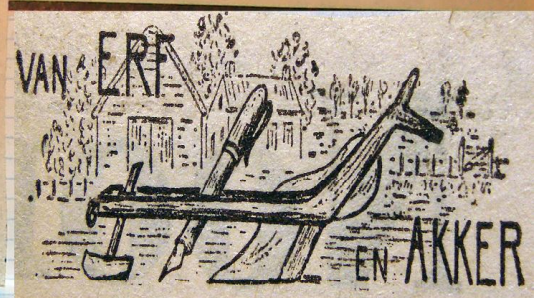
Schrijfkouter

Een nieuwe schijf en een beetje na twee maanden ploegen.....

ken die we gaan bestemmen voor de proefvelden, want 't is wel zo dat een fijne schaarploeg mooier werk levert dan een schijvenploeg. Bovendien is het een heen en weergaande en ben je dan meteen verlost van die hinderlijke eindvoren.

nog toe keihard werken. Voorlopig hebben we nog niets kunnen doen aan het werkelijk mooie ploegwerk, maar dat komt later wel als we volgend jaar in de tweede ronde in de 500 hektare over-schone velden kunnen beschikken. Het zal wel opvalt is dat de

ploeggras naar te komen. Bovendien hebben we later van dat halfverbrande gras nog eens extra veel last als we gaan egaliseren. Al doende leert men, en later zijn we in de ontboste blokken, nog een keer gaan werken met een brushcutter. Dat is een grote zwarte met water gevulde rol, waarop loodrecht een aantal scherpe zwarte messen zijn gelast. Het gras wordt dan flink gekneusd en netjes plat gestreken. Wanneer daar dan na een paar dagen wachten het vuur in losgelaten wordt dan vertoert de brand alles tot in de puntjes. Natuurlijk blijft er daarna geen egaal voetbalveldje over. Overal zijn er grote oneffenheden. Soms door de natuur veroorzaakt, maar dikwijls ook door het onwortelen van de grote bomen die tijdens hun val een grote kluit aarde mee de grond uittrokken. De County kan daar nog redelijk doorheen, maar die gewone Ford heeft er alle moeite mee. Het is trouwens toch een hotsen en bootsen, een crosscountry zonder weerga. Verder zijn er tijdens het ontbossen ook nogal wat lichtere bomen met boven de grond afgebroken. De stronk en de wortels zijn blijven zitten. Gevaarlijke en lastige obstakels, die vooral later met andere werktuigen nog wel eens problemen kunnen veroorzaken. Iedere chauffeur heeft echter op zijn trekker een groot aantal bamboestokken. Wanneer hij een stronk ziet dan moet hij even van de trekker af en er een stok bij zetten. Een groep dagloners volgt de ploegers en gaat dan in handwerk de stronken te lijf. Op deze manier hopen we het zover te krijgen dat de velden vrij worden gemaakt van verraderlijke obstakels. In dit opzicht zijn schijvenploegen ideaal, want die rollen in de meeste gevallen redelijk over de achtergebleven stronken. Tot op heden hebben we nog maar een paar keer meegemaakt dat er schijven zijn gebroken. We hebben ook een tweescharige Rumpstad wentelploeg maar die zijn in dit soort maagdelijk land nauwelijks te gebruiken. Voorlopig hebben we op de scharen en de risters een dikke laag vet gesmeerd en dat beetje kan blijven wachten tot volgend jaar. In de

De stronkenrooiers zijn luit donders, zonder meer! Ze hebben dit in hun voordeel dat we ze geen stukwerk kunnen geven, want de ene stronk is de andere niet. De enige remedie is om hen konstant achter hun kont te jagen en te dreigen met ontslag op staande voet. Daarentegen zijn onze chauffeurs over het algemeen ijverige mannen. Het is geen lolletje om in die zwartgeblakerde velden te ploegen. De as

deze grond in maanden intensief ploegen moeten ze worden vervangen. Gelukkig worden die onderdelen in Tanzania zelf gemaakt. Een paar weken geleden hebben we er nog twaalf mee uit Dar es Salaam gebracht. Wat ons daar opviel bij die dealer was, dat iedereen die uit het magazijn kwam tijdens de lunchpauze grondig werd gefouilleerd ter voorkoming van onderdelen diefstal. Toch laat onze

land- en
tuinbouwblad
zuidelijke landbouw maatschappij

Stronken verzamelen in het ontboste land om problemen bij ploegen te voorkomen

